

FOAIA DIECESANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeșului

Apare: DUMINECA

<p>Prețul Abonamentului: Pentru Austro-Ungaria pe an . . 10 coroane " " " " pe $\frac{1}{2}$ an . 5 " " " România și străinătate pe an . 14 franci " " " " " pe $\frac{1}{2}$ an 7 " "</p>	<p>Prețul inserțiunilor: Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. tipărite de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte, 6 cor., până la 200 de cu- vinte, 8 cor., de aci în sus 10 cor.</p>	<p>Correspondențele se adresează redacțiunii „FOAIA DIECESANĂ“; eară banii de prepușerățiune și inserțiuni la ADMINISTRAȚIA Librăriei și Tipografiei diecesane în Caransebeș</p>
---	--	---

Topografia satului Măidan

Dedicație P. S. S. Domnului Episcop NICOLAE POPEA

(Continuare)

c) Teujina economului

La dealuri se sapă țelina cu săponiul sau budacul, carele e o sapă de 6—15 cm. de lată și de 20—30 cm. de lungă și grea.

Cucuruzul, păsulea, curenbitele (dovleții) etc. se samână în cuiburi de pământ cu sapa, ear unde pământul e petros cu *erasna* (o sapă ascuțită la vârf). Când cucuruzul e cu cinci frunze se *prășesc*, ear când e mare se *ingroapă*.

Tuleii cucuruzului se taie cu *secera*. Grțul, fânul etc. se cosesc cu *coasa*, (coasa se bate pre nicovala, carea e bătută într'un butuc [picior de lemn] apoi se ascute cu cutea), se adună cu *furca* și *grebla*, se grămădesc în jtrezi, *porșori*, *clăni*, și *plăștii* sau *boghii* cu furca și *furconiul* (o furcă lungă la un cap cu două coarne).

Până se încarcă carul, se țin boii la *sângiriu*, adecă se desprind dela jug, se leagă de proțap sau de un *po-ciumb* (par bătut în pământ).

VI

Păcurariul

Cei ce păzesc oile se zic *păcurari*, iar cei ce păzesc caprele se zic *căprari*. La o turmă de oi se zice *ciopor*, ear la mai multe ciopoare împreunate la olaltă într'o turmă se zice *boteu* (boceu).

„Alesul“ este serbătoarea păcurariului carele cade totdeauna în 22 Aprilie adecă în ziua premergătoare Sânt-Georgiului. La ales se împodobesc strunga (o îngrăditură de ramuri verzi, în formă cercuală, unde se bagă oile, când se scot a se mulge).

La Ales se *odărnesc* (se înțarcă) și se aleg *mieii* de oi și *iezii* de capre.

La „Ales“ fie-care proprietariu de oi și *Simbras* (așa se zice celui ce ș' dă în pază altuia spre păzire oile

sale) păcurariului îi duce mâncare mai bună, ca de comun, și un colac de grâu, în care când se frământă se pune un ban de argint. Acest colac îl trag (spre a-l frânge) păcurarii la ușa strungei, la care unii stau afară ear alții în lăuntru strungei. Se udă păcurarii cu găletărițele unii pre alții. Găleata este frumos împodobită cu flori și la mânușe-s legate buruenile descântate: urzică, leoștean, aiu (usturoiu), salcă, pelin, scăete și ăreu (laptele cănelui) și un taler (ban de argint) cu coadă, iar în o cărpșoară bine legată unsoarea gătită de găzdărita casei la Todorosale (24 de zile înainte de Rusale), constatătoare din buruenile sus amintite afară de ăreu, dar adăngându-se puțină unsoare de porc, ca vrăji pentru sênăta-tea oilor.

Păcurariul ia banul dela găleată și de bucurie udă găletărițele.

La Ispas (Înălțarea Dlui) sau la Rosalii, se adună ciopoarele în *boteie* pentru a se lua din *stând*. Atunci toți păcurarii împreunați își aleg un „*Vătav*“ carele de regulă este cel mai bătrân și mai espert, și se consideră de mai marele lor. Acest *vătav* rënduesce, care dintre păcurari are să păstorească *mătriclele* adecă oile cu lapte, și acesta se numesce *mătriceriu*; mai departe care se păzescă mieii și acesta se numesce *mielariu*, și care se păzescă sterpele (oile sterpe) și acesta se zice *sterpariu*.

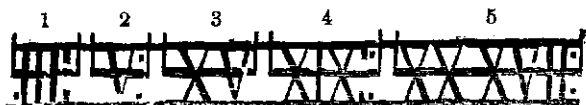
Mieii, dela odărnire până în primăvara viitoare, se zic *noatini* (bărb. noatin, fem. noatină) ear de atunci până față femininul se zice *mioară*, ear bărb. *têrtiu* (tertius lat.) până când se lasă a se împreuna (mărlf) cu oile.

În August se despart *berbecii* de oi și atunci se zic *arefi* (lat. aries) iar cel ce-i păstorește se zice „*arefariu*.“ Țtatea oilor și berbecilor se compută: oaie sau berbece de un miel adecă de 3 ani, de doi mieii adecă de 4 ani etc.

La Rusalii (sau și la Ispas) se măsoară oile adecă: fie-care proprietariu și mulge oile, iară laptele 'l măsoară cu oca [3·3 lit.].

La măsuratul laptelui, Vătavul și înseamnă cât lapte are fie-carea pre *matife* sau *macife* cu numere romane. Macița e o vergea pătrată, făcută din lemn moale [teiu ori salcă] cu următoarele numere: I, V, X pentru ochă ear jumătățile cu I [jumătate linie] și litrele sau pătrarele de ocă cu punct.

Aceste apoi se taie drept în două și jumătate din semne se scoate afară de matife, și se dă rendașului sau stmbrașului, iară părțea din matife se chiamă *raboș* ca așa se nu poată nici vătavul a înșela pe rēndașul nici viceversă, căci raboșul trebuie să se lovească cu tăietura din matife pre carea au rămas jumătate din semne, d. e. iată o muștră de matife:

Nr. 1 are 3 ochi și $\frac{1}{2}$, Nr. 2 are $5\frac{1}{4}$ ochi, Nr. 3 are 15 ochi, Nr. 4 are $19\frac{3}{4}$ ochi, Nr. 5 are $37\frac{1}{4}$ ochi. Partea din sus se taie și scoate afară și se dă rendașului, ceialaltă rămâne la vătav pre matifă. Cel ce are mai mult lapte, acela ia mai întâiu din stână și anume după o ocă ia zece d. e. Nr. 5 atâtea zile mulge toate oile [a tuturor] până ia $372\frac{1}{2}$ ochi, ear Nr. 1 până au muls 35 ochi.

La stână laptele îl închiagă în caș și urdă, adecă laptele se încălzește d'abiuța și în el se pune *chiag* făcut din zăr cu rinza de vițel sau miel sugătoriu și coajă de corn. Zărul se fierbe și din el se închiagă urda. Zărul se străcoară printr'un *corniș* de lână [un sac triunghiulariu]. Cașul apoi se taie fălii se pune rēnduri în ciubere, se sară, se pune fundul și preste fund o peatră, ca să apese și atunci se numește *brânză*. Pre fund se toarnă zăr proaspăt ca să fie totdeauna curățenie.

Dacă oile mai au lapte, după ce fie-carele și-au luat din stână se repetează măsuratul, dar atunci ia numai 5 ochi după una sau și mai puține.

Pecurarii, ca să aibă grijă bună de oi într'o zi încă iau din stână. Atunci pecurarii fac *balmăj*, care se face din caș dulce fiert în lapte dulce și în care fierbând se pune și puțină făină de cucuruz, ca să se îngroașe.

Balmăjul e foarte dulce și bun. Oile încă au nume. Așa oaia, carea împrejurul ochilor are un cerc negru se zice: *Oacheșă*.

Ogrășeana în jurul ochilor are un cerc galben.

Pistra e cu pupi negri pre bot.

Băla, diminutivul *Bălușă* este cu botul băl [alb].

Sirba e cu coarnele ridicate în sus.

Cornuta e cu coarnele înderēt.

Cârleba e cu coarnele sucite [rotunde].

Bucălaia e cu botul negru.

Coacina e cu botul galben ori roșu.

Laia e de tot neagră la lână.

Caciora sau *Pistrișă* alb-neagră.

Șuta e fără coarne.

Țigaia e cu lână neagră creață.

Bugara e cu mițele ca cocorii (la vērș întoarse rotund].

La capre se dă nume ca:

Breaza cu păr alb pre frunte.

Șileana e galbenă.

Albuia e albă.

Șutu e fără coarne.

Secera e cu coarne strimbe.

Iedul dela un an până fată se zice *vătuin* și *vătuie*.

Țapului se zice și *pirciu* [lat. hircus = pircus].

Oile și caprele, ca să se cunoască, la urechi se înseamnă cu creștături [v] sau în urechi li-se fac găuri cu *potricala* [o daltă rotundă] sau li-se fac cercei adecă marginea urechii li-se taie de tot ca să spânzure sau să *cieșeșe* la urechi, sau li-se face furcă din vârful urechii, ori la bot, să inferează cu jîgul și așa fie-care ciopor și are semnul său în o parte sau alta a urechii sau botului. Ear ca să le cunoască din depărtare, pre o parte a corpului le boiesc cu boială (o culoare roșie).

Oile se chiamă: „hei biabia“ și „oiță.“ Caprele: „piță, piță“ ear iezii: „ciciule“ (șiișule). Când oile se alungă sau se abat de undeva, cătră ele se strigă: „țtic bucălaia!“ ear la capre: „herea breaza.“

Fie-care pecurariu la brâu are o fueră, șurlă sau flueroniu și un cuțit cu teacă.

Fluera pecurariului e făcută din alun și lemnul nu se îngăură cu burghia ca șurla, ci se crapă în două, apoi se scobesc vâlăie în ele, în unul din aceste vâlăie se fac 6 găuri iară în celalalt ochiul, apoi se asemenează cum au fost până a nu fi crepat cu scoarțe de cireși ca verigele se le strîngă la olaltă. Fluera este de 25—30 cm. de lungă și de 2—2.5 cm. de groasă, la ambe capetele asemenea de largă, și din aceasta cauză are sunet mai resonătoriu decât șurla.

Șurla e de două feluri, mai mică și mai subțire dela 20—30 cm. și mai mare dela 50—70 cm. iar grosimea de 1.5—2 cm. și cea mare dela 2.5—3.5 cm. Șurla este făcută din frapsin sau frăpsiniță cu 6 găuri și la capetul de jos mai strîmtă.

Flueroniul este dela 70 cm. până la 1 metru de lung și dela 4.5 cm. până la 5.5 cm. de gros asemenea crepat în două și îmbrăcat cu scoarțe, dar are numai 4 găuri de bătut cu degetele și găurile sunt în partea de jos; și are un ton jêlnic care se aude din foarte mare îndepărtare.

Tonul ăsta când se suflă cu un bas din gît se zice „ison.“ Dela acest nume se zice celor ce sciu cânta frumos în fueră că „cântă pre ison.“

Aceste instrumente se întrebunțează nu numai de pecurari, ci și de fie-care român; până ce bărbații zic în ele, muerile și fetele acompaniindu-i cântă tot felul de cântece, mai ales în vreme de eamnă pre la șezători și povestesc povești mitice și istorice despre neamul nostru, așa că din neam în neam sau „până-i lumea“ toate se păstrează; și la aceste zile și pecurarii de pre la sălașe se reped acasă.

Pecurarii cu sine mai poartă și un „sbiciu“ din lână cu pleasnă (vêrf) și cu „gujba“, din care se face lațul spre a se pune în *coderișcă*; un *ciobârncari* (ori și *măciucă*), care e un băt mare cu măciucă la un capet;

o *dăstrucă* de lemn (troacă) de o parte cu feștile (apringioare, chibrite, mășine) de alta cu rădăcină de *spânz* (earbă) pentru înierbat (numai în coadă) oile bolnave; foarfeci de *codit* oile (în Martie, când earba e tineră, se taie lâna de pre coadă și picioarele din dărăpt și aceasta se zice *codire*); o lingură *cârcioră*, ca să poată mânca lapte din găleată, căci alte vase pentru mâncare afară de găleată nu poartă pécuarii cu sine. La ușa strungii un *șarcineriu*, în carele și anină șuba, găleata, zbicul etc.

Liuba-Iana.

(Va urma)

Corespondință

Onorată Redacțiune!

Am avut fericirea a primi onorifică misiune de a fi reprezentantele P. O. D. protopresbiter al tractului nostru Oravița în vre-o câte-va comune la esamenle anuale dela școalele confesionale din tract, pre timpul cât a fost P. O. D-Sa la măritul congres național-bisericesc.

Reminiscințele, mai ales impresiunea ce a făcut asupra sufletului meu rezultatul escelent al acelor esamene, nu mă lasă în pace. Și dacă linisesc gândesc la cele văzute și auzite, mă uimesc când ved de ce e capace un învățătoriu prin diligența și împlinirea conștientoasă a misiunii sale.

Par' că îi ved pre acesti domni învățători. Sunt avisați a vețui într'un cerc inferior și totuș caută să-și păstreze un suflet sublim, pentru ca să nu se lipsească de demnitatea în caracter și purtare, fără cari nu vor putea câștiga respect și încredere.

În deosebi învățătorii nostri confesionali, dacă sunt conșcii de chemarea lor, au într'adevăr o viață fatiguoasă, nu sunt tocmai de învidiat, căci e greu a servi la doi domni . . . , dar e frumos, e sublim a fi educătoriu unei generațiuni, căci învățătoriu e dominantele timpului, alfabetul său e mai puternic decât baionetul soldatului.

Danielé zice: „Ca stelele vor streluci cei-ce învață tinerimea!”

Și ca să fie cineva un bun învățătoriu să pretinde să aibe virtute carea nu vine dela natură, ci spre a fi bun să cere artă și voință.

Duminecă în 14 Mai a. c. era o zi plăcută, soarele ne încălzia cu înbelșugare, se bucura și el de ziua Domnului. În aceea zi aveam să asist la esamenul clasei a doaua din Vărădia. Învățătoriu diriginte și actual comisarriu școlariu st. d. George Țunea avea să ne dea dovezi eclatante, că este un demn educătoriu al pruncilor și conducătoriu firesc al Vărădienilor.

Eu pentru prima oară calc pământul acestei comune și mi-a impus aspectul măreț, ce-mi oferia această comună mare românească.

Are aproape 3400 români vrednici și mai toți bine situați; dar durere, inimicul secular al înaintării noastre și-a vîrît și aci acul său veninos. Acesti români sunt divizați în ortodoxi și uniati și precum am eruat aci sunt divergințele și certele confesionale acasă, căci uniati dispun de conducători fanatici.

Ajunși în piațul spațios și împodobit cu edificii frumoase și curate, deodată îți impune un edificiu măreț cu etagiu și curiositatea te îndeamnă să întrebi: ce mențiune are și al cui este? și românul ortodox îți va răspunde deprimat: „este școala de stat, domnule, și multă

cheltueală și muncă ne-au constat, dar și zile grele și amare;” și apoi oare-cum înseninat continuă, „dar nu ne-au putut mulcomi, ducă-se în pustiu, noauă nu ne trebuie!”

Și m'am convins, că astfel și este. Comunitatea ortodoxă română, condusă de cărmaci naturali, între cari escelează st. d. învățătoriu Gh. Țunea, nu s'au lăsat a fi ispititi de seducătoriu și reuvoitoriu, a abzis de ambiția de a locui în palat măreț, mai preferă a sta pre lângă școala lor modestă și așa își susțin independența și caracterul școalei, ba cei mult, constrinși de jurstări au mai deschis o clasă de învățământ și precând suscitatul domn învățătoriu a dovedit abnegațiune, românii ortodoxi cu drag au mai jertfit, numai spre a nu da ansă la ruin național.

Și foarte rațional au proces, căci Iules Simon zice: „Poporul care are școale mai bune, este primul între popoară, dacă nu azi . . . mâne!”

Întrarăm în sala de învățământ și ne pria curățenia și ordinea, ce domnia aci. Tinerimea școlară, băieți și fetițe în haine de sərbătoare și frumoși și simpatici, dădeau un tablou măreț și fidel, că suntem descendenți ai Romanilor.

Esamenul decurse spre satisfacția tuturor, cu succes foarte bun, și puteam ceti de pre fața fiecărui Vărădian ortodox fala și mândria, că posede un atare învățătoriu. Apoi cântarea era un ce delectator și înălțătoriu de inimi. Am plecat d'aci convinși că Vărădia ortodoxă are viitoriu frumos, și că merită onoare și stimă educătoriu și învățătoriu Dl George Țunea.

Așa în treacă mai amintesc că, comunitatea uniată d'aci, condusă de oameni cu apucături speculative și interesati, au ajuns ridicoli voind să apară oameni cu spirit. S'a mutat în școala de stat dar cu gândul să-și susțină caracterul confesional, și acum stau să-și peardă cu totul.

În 19 Maiu am asistat la esamenul tinerimei din Cacova. E o comună cu viitoriu, este în centrul unor comune înfloritoare românești și ar fi bine să i-se dea și din partea înaltei autorități bis. mai multă atențiune. Cacova încă e una dintre comunele noastre mai mari cu doi preoți și doi învățători; dar sf. biserică, carea ar trebui să fie o podoabă a comunei, este situată afară de cercul comunei, în câmp, și asta deroagă mult din vrednicia Cacovenilor.

Cacovenii se pot mândri cu învățătoriu lor D-I Traian Lința, carele este și comisar școlar pentru tractul Vârșetului. Un pedagog bun și învățătoriu escelent, care își cunoaște chemarea și urmează conștientos mențiunii ce o are în lume. Acurateța și iubirea de ordine a DSale e deamă de imitat. St. d. T. Lința a dat cu tinerimea esamen foarte bun. Aci am aflat școlari și școlărițe germani, sârbi și ovrei, cari emulează cu românii în învățătură românească, și dacă va merge treaba tot astfel, apoi puțin are să ne fie teamă de perire. Deosebit merită a fi cunoscut tuturor gustul estestic, ce-l desvoaltă DSa în elevii săi prin cântare. S'a produs cu cântări în patru voci și cu atâta esacitate și cunoscință, încât îți era mai mare dragul să-i ascuți. Mie unuia mi-a căusat nisce momente plăcute prin aceea și îi sunt mulțamitoriu.

Al doilea Domn învățătoriu V. Uția, este om în etate și D-Sa încă își va avea meritele sale; acum a recurs după pensiune.

În 20 Maiu a. m. am fost la școala din Greovaț. E încă una dintre comunele fruntașe din tract și posede popor ales și în stare bună. Dar cangrena națională, desbinarea confesională, vegetează și p'aci. De altfel dreptcredincioșii nostri, prin vrednicia domnilor preoți și a d. învățători, stau bine în toate privințele și e speranță, că cu actualii conducători firesci, ortodocsia și

naționalismul vor avea pururea durabilitate în această comună.

Aci este demnul și vrednicul învățătoriu dl Ioan Căpeț. Trecutul cel plin de fapte bune a D-Sale, activitatea desinteresată ni-au pus în vedere niște oare plăcute.

Sala mare era îndesată de școlari, cari ne-au surprins prin răspunsuri precise și esamenul a fost, cum am și așteptat, adecă: foarte bun.

Deși necompetent, dar totuși una le-aș pune la inimă frunțașilor din Greovăț și adecă: școala e un edificiu solid și ca exterior corespunzătoriu, dar interiorul ar putea fi altfel, căci vorba românului: „cum e omul așa și căciula.“

Tot în aceea zi după amiază am asistat la esamenul din Mărcina. M'a surprins îndată la intrare mulțimea de participanți din comună, căci era zi de lucru. Să vede, că Mărcinenții se interesează de alimentarea spirituală a fiilor lor și că sunt oameni, cari își cunosc datorința.

Sala de învățământ deși mare, dar e plin-plinuță de școlari cu fețe vesele. D-l învățătoriu G. Poenar, e om încă tiner, de altfel foarte flegmatic. Dar apoi când a fost vorba de prestațiune ne-au surprins pregătirea și răspunsurile precise ale tinerimei. Deasemeni esamenul a fost foarte bun și dl învățătoriu s'a dovedit a fi fost activ și consciu de misiunea sa.

Comuna Mărcina e poate ceva mai mică decât cele amintite pân' aci, dar încă e bine organizată. E o comună frumoasă, oamenii trebuie să fie cu averi și să-și chibzuiască bine trebșoarele. Biserica e un edificiu măret, împodobit frumos. Școala e noaună și acomodată recerșitelor, e ajustată cu două săle de învățământ și cuartire, și să vede, că așteaptă sosirea unor vremuri mai fericite spre a înființa a doana clasă.

Dacă privim cu atenție așezămintele bisericico-școlare din această comună ne convingem, că vrednici conducători a avut comunitatea bisericicească ortodoxă, căci uitasem să vi-o spun, este și o frațiune mai mică de uniți.

Conducătorii de astăzi n'ar avea altă datorință decât să susțină cu tact și conștiință ceea-ce au primit dela înaintașii lor, și e speranță, că Mărcina va deveni cu timpul una dintre cele mai asigurate comunități ortodoxe din tract.

Nițică bunăvoință și concordie între frați, căci zice proverbele: „Nu fi înțelept în ochii tei; teme-te de Domnul și depărtează-te de rău! Aceasta va fi vindecarea corpului tău și mедуha oaselor tale.“ III. 7—8.

Făcând o recapitulare asupra celor esperiate și văzute în aceste patru comune, m'am convins mai ales, că școalele confesionale române sunt pentru noi steaună conducătoare spre mântuire; iar cele comunale mormântul culturi bisericicesci și naționale.

E drept că un învățătoriu român confesional consciu de datorința sa, e adesea espus multor feliurite și cănări și uneltiri; dar cu cât activitatea e mai mare și împreunată cu lupte aprige, cu atât mai prielnică și spornică va fi resplata.

Mai sus numiții st. d. învățători, prin activitatea lor neobosită, prin abnegațiunea cu carea s'a dedicat misiunii lor, prin sacrificiile imense aduse pre altariul culturi noastre naționale și morale, merită deosebită amintire și e speranță întemeiată, că cu atari învățători vom putea ori când emula în progres cu celelalte popoare conlocuitoare.

Merită amintire și aceea, că în toate patru comune sunt coruri vocale de bărbați și micste, și că acestea încă sunt un focalar al deșeptării noastre culturale.

În dumineci și sărbători preamăresc pre Domnul, iar cu alte ocașii își causează înși-le o zi veselă și

animătoare. Să mai ocupă și cu teatru, și trebuie să admirăm iscusința acestor agronomi, ca diletanți pre scenă. Onoare și stimă celor-ce au întemeiat corurile vocale.

Jurjova, 10/22 Iunie 1895.

Sinesiu Bistrea
preot ort. rom.

Drum de fer dela Caransebeș la Bocșa-română

Deja în Nrul dela Rusale am luat notiță despre acest îmbucurătoriu proiect, prin realizarea căruia părțile apusene ale dieceșei noastre, anume protopopiatele Bocșei, Ciacovei, Oraviței, a Vărșetului și a Panciovei să vor lega directe cu centrul dieceșei.

Acum suntem în plăcuta pozițiune a comunica onoratului public, că studiile și lucrurile preparative întreprinse din însărcinarea unui consortiu de interesanți prin inginerul și arhitectul *Adrian Diaconovici* sunt aproape de tot terminate. Anume curgerea liniei în lungime de circa 60 kilometri este deja stabilită, asemenea și nivelementul general, profilul longitudin și geologic, apoi calcularea aproximativă a speselor, carea să va urca cam la 2,880.000 fl.

Noul drum de fer va porni dela capătul nordic al actualei stațiuni a Caransebeșului, încarnind apoi spre apus, cu încungiurarea dealului Andreonilor va trece peste *Valeaboul*, continuând să va tot sui dealungul coastei sudice a Cozlariului peste *Rugin*, *Ohabuța*, *Delinesci* și lăsând comunele *Apadia* și *Valeadeni* la stânga să va cobori în Valea Pogănicului, la *Brebul*.

După vechiul proiect, lansat deja înainte de un pătrariu de secol, dela Brebul linia ar fi avut să meargă peste nălțimile Comoara, peste *Soceni* și să se coboară cam pela *Terova* și *Călnic* în Valea *Bersavei* unde s'ar fi împreunat cu linia deja esistentă *Recița-Bocșa*.

Deosebit din considerațiuni tehnice linia însă nu să va putea construa astfel, ci dela Brebul va continua tot pe valea Pogănicului peste *Zorlentul-mare*, va trece peste bunul diecesan *Dezești*, și printre învecinatele comune *Furling* și *Remetea-Pogănici*, apoi atingând hotarul *Visagului* (carele asemenea este proprietatea dieceșei noastre) va trece pe lângă *Valea-mare* și *Duleu*; de aci printre *Valea-paii* și *Bărbosu* peste *Ramna* să va cobori în Valea *Bersavei*, unde între *Jidovini* și *Bocșa-română* să va împreuna cu linia esistentă, ce duce pe de o parte la *Bocșa-montană* și *Recița*, iar pe de altă parte peste *Voitec* spre *Timișoara*, resp. *Vărșeț*.

Greutăți tehnice mai însemnate va întâmpina construirea acestei lini numai între *Rugi* și *Ohabuța* și apoi între *Duleu* și *Valeapaii*, unde să arată necesitatea unor săpături mai mari.

La Brebu va avea apoi să se construeze peste „rîtul mare“ o dălmă cam lungă, dar nu prea naltă.

Poduri de ceva lungime mai considerabilă vin unul peste *Pogănici* respective *Igăzeu*, și altul peste riul *Bêrzava* intră *Ramna* și *Bocșa-română*.

Stațiuni, respective stătătoare (Haltestellen) sunt proiectate pe teritoarele următoarelor comune: *Valeaboului*, *Rugi*, *Delinești-Apadia*, *Brebul*, *Zorlenț*, *Furling-Remetea*, *Duleu-Visag*, *Valeaparii-Burbosu*, *Ramna* și *Bocșa-română*. Stațiunea principală mijlocie va fi *Brebul* ori *Zorlențul*.

Reședința direcțiunii tehnice se va etabla ori în *Caransebeș* ori la *Bocșa*.

Scopul principal al noii linii privitye ca continuare a liniei *Hațeg-Caransebeș* este: a lega *Ardealul* cu *Bănatul*, anume frumoasa *Vale a Hațegului* cu fructiverile câmpii ale comitatelor *Timiș* și *Torontal*, și aceasta în un mod mai direct, mai practic și mai scurt decum se poate realiza aceasta intențiune prin construirea altor linii proiectate. Peste aceasta linie vor avea să treacă în viitoriu enormele cantități de cărbuni de peatră dela *Petroșeni* și *Lupeni* spre câmpiile *Bănatului*. Asemenea și produsele silvanale, vite etc. — ce de presinte se transportează — făcând mare ocol, peste *Arad* și *Timișoara*.

Societatea industrială austro-ungară, cea cu grandioasele stabilimente dela *Recița* poșede considerabile mine de cărbuni la *Media* și alte locuri din partea sudică a *Severinului*. Acești cărbuni se transportează de presinte peste *Timișoara* și *Voitae*. În viitoriu, aceste transporte dirijate dela *Caransebeș* direct spre *Bocșa* și *Recița* vor face numai cam a patra parte din călătoria de până acuma.

Noaua linie *Caransebeș-Bocșa-Recița* va da naștere la multe industrii locale, țigării, fabricii de var, de uiagă, ferestreie, și vor face posibil economilor nostri ași transporta poamele lor, deosebit prane, mere, nuci și minunatele cireșe, ce cresc între *Bocșa* și *Caransebeș*, până departe la locurile de consumare din *Germania*, *Rusia* etc. precum aceasta și până acuma s'au întemplat dela stațiunea *Jidovini* de lângă *Bocșa*, de unde cam în tot anul multe sute de vagoane de poame proaspete pachetate frumos în cotăriți noi se transportează până la *Viena*, ba chiar și până la *Breslava*, *Hamburg* și *Berlin*. Avem de observat, că după spusa specialiștilor, cireșele de pe la *Soceni*, *Igeriș* și *Călnic* trec de cele mai bune din toată lumea și soiul lor de mult este renumit prin *Germania* sub numele de „*Caransebeser Kirschen*.”

Consortiul de interesenți în decursul unei viitoare va ținea la *Caransebeș* prima sa adunare și pre baza studiilor făcute până acuma va cere dela înaltul ministeriu concesiunea pentru întreprinderea lucrărilor detaiate.

Onorată Redacțiune!

La scrisoarea D-lui *Ilie Curescu* publicată în Nr. 25 al „*Foai diecesane*”, vin a răspunde, că *causa arondării* cercurilor electorale a congresului s'a discutat și pertractat și în *Caransebeș*, anume în comisiunea pregătitoare sinodală, în carea D-lui *Curescu* mi-a fost conmembru și în sinodul eparhial și eu, a cărui părere era cunoscută de pe atunci, am fost întrebat de mulți alți domni, și afară de sinod, și le-am spus, că a) părerea mea e, că *statutul organic* și legea nu se calcă, căci o lege adusă pentru un teritoriu sau populațiune cu mențiune specială, din ziua, când teritoriul său populațiunea își perde mențiunea, prin însuș acest fapt legea și fără o abrogare specială înceată, și abrogarea se reduce la o formalitate goală și chiar superfluă; b) *egalitatea de drept*, ca basă a bisericeii noastre, impune arondarea egală; c) eu nu m'am susținut părerea mea „pentru ca să calcă *statutul organic*”, ci în deplina și motivată convingere, că nu'l calc; d) nu toate legile neabrogate prețină ca să fie cu scrupulositate respectate. Eată una, cea din cestiune, pentru că nu mai există destinațiunea ei, și altele, despre cari scim că ne sunt stricăcioase bisericeii, școlai și națiunei, și de cari, în corporațiuni publice, între aplauzele și felicitările poate tocmai a-le cerele fac reflecțiuni lipsite de duhul blândeței, am zis: că numai de atât ne supunem la acele legi, vom căuta să ne apărăm în contra lor, vom stărui să paralisăm efectele rele ale aplicării lor și cerem încetarea lor. Mai scumpe ne sunt drepturile bisericeii și a națiunei nealinabile și firești, decât legi stricăcioase aduse de contrariu nostri. Așa trebuie să judecăm totdeauna și deosebit în situațiunea actuală, dacă o înțelegem.

Lăsând să premerge acestea revin la cuprinsul epistoalei D-lui *Curescu*, în carea D-Sa declară, că

1. pe baza „*Reflecșiunelor asupra congresului*” publicate în Nr. 22 a *Foai diecesane* și

2. după cum a atlat ajungând acasă
mi este adevărat, că D-Sa ar fi vorbit cu mine în *afacerile arondării*, și că nu m'ar fi zis, că nu are nimic în contra arondării intenționate cu călcarea *statutului organic*.

Fiindcă e deschisă posibilitatea, că D-lui *Curescu*, carele s'a interesat foarte de chestia arondării, se nu fie vorbit cu mine, deosebit fiind-că am avut altă părere, în aceasta cauză, — și cred că nici nu a înțeles ast mod declarațiunea sa — și fiindcă nici eu nu m'am susținut părerea mea cu intențiunea de a călca *statutul organic*, cred că nu e de lipsă de o deslucire mai detaiată.

Pe almintrelea observ, că eu în vorbirea mea din congres nu am amintit persoane și nici când și nicăiri nu am afirmat despre frantașii din fosta graniță ceva, ce ar implica o *duplicitate*, și mă mir, că despre comunicatele confidentiale se face întrebuintare în publicitate fără autorizațiune, ceea ce n'ar fi ertat.

Susțin însă, că comunicatele mele au fost adevărate, și dacă D-lui *Curescu* înainte de a păși în publicitate m'ar fi agrăit directe nu era lipsă a intra în virtugiul unei încăerări bine plănuită, la carea se potrivește de minune exclamarea poetului:

Până când măi Băndăfene! ride-vor alții de voi!

Lugos în 5 Iulie 1895.

Coriolan Bredicean

Varietăți

Esamenele dela institutul teol.-pedag. s'au început amăsurat programei anunțate sub presiul P. S. S. Domnului Episcop diecesan *Nicolae Popea*.

Tinerimea institutului teol. pedag. din *Caransebeș* invită la *Concertul împreunat cu joc*, ce se va aranja în sara de *Sân-Petru* (29 Iunie st. v.) în grădina hotelului „*Pomul verde*.” — Întrarea de persoană 40 cr., de familie 1 fl. Începutul la 8 oare sara. Venitul e destinat pentru fondul elevilor morboși a institutului diecesan. În cas dacă timpul e nefavorabil, petrecerea se va ținea în sală.

Sciri locale. Cu trenul de joi sara în 4-lea l. c. n. la 11 oare sosi în *Caransebeș* — pe neașteptate venind dela *Timișoara* — Escelența Sa Domnul locotenent de marșal campestru *Maximilian cavalier de Cantinelli*, comandantul divisiunei de trupe Nr. 34. pentru a inspectiona ambele batalioane ale regimentului de infanterie Nr. 43 aflătoare în *Caransebeș*. Escelența Sa, îndată după sosire a alarmat garnizoana și după puține minute, toate trupele ajustate complet de bătaie, se adună la

locurile destinate pentru casuri de alarmare. După ce trupurile se reîntoarseră iară în casarmele lor Domnul divizionariu, dimpreună cu aproape întregul corp oficiresc se adunară în frumoasa grădină a otelului „la pomul verde” unde în cerc social animat și gioivial s'au ventilat — în mod foarte simpatic și unele cestiuni interesante ce ating poporul român, pre carele Escelența sa — fiind de naționalitate italian și comandant al unei divisiuni compuse în preporandantă de Romani — se vede că-l cunoaște foarte bine.

A.

Societatea pentru literatura și cultura poporului român din Bucovina intenționează crearea unui organ literar central, carele ar avea să întrunească lucrările oamenilor de știință din „frumoasa țeară a fagilor”. În prima linie revista va fi chemată de a cultiva *istoria și arheologia română*, pentru cari în Bucovina se găsește mult material prețios, espus perirei. Domnii Dr. I. G. Sbiera, Dr. G. Popoviciu și Dr. D. Verenca sunt însărcinați din partea societății să elaboreze un proiect de regulament pentru această foaie. Ne vom bucura foarte, dacă vom putea saluta în curând aparițiunea acestei reviste, bucuria noastră însă numai atunci va fi perfectă dacă vom putea constata și la noi o atare pornire salutară ca la frații nostri din Bucovina fie acea ori prin crearea unei reviste, ori cel puțin prin scoaterea la lumină și publicarea în foile deja existente a bogatului material istoric și arheologic, ce ne stă la dispozițiune în „Dacia ripensis.”

Construarea portului maritim dela Constanța s'a concretizat prin regimul românesc firmei *Hallier* și *Dietz-Monin*. Spesele sunt calculate cu 45 milioane de lei.

Edificarea unui gimnasiu nou în Logoj s'a concretizat prin ministrul comercial arhitectului *Stefan Kocsis* din Arad. Zidirea va consta 140.000 fl. și s'a început deja.

Mulțămită publică. Tinerimea plugarilor din Bêrlisce din venitele curate ale producțiunilor ei musicale-teatrale au donat bisericei un policandru de 12 lumini în preț de 120 fl. v. a. Doamnele din Oravița-română *Maria Tâmaș*, *Maria Bogdan* și dl *Ioan Bogdan* au donat bisericii 3 perdele fine și frumos lucrate pentru ușile altariului în preț de preste 20 fl. v. a. Pentru aceste daruri comitetul parohial își exprimă și pe aceasta cale călduroasele sale mulțămiri. Bêrlisce în 13 Iunie 1895. *Nestor Surlașiu* not. comit. paroh.

Posta Redacțiunii

Dlul A. Cu plăcere luăm la cunoștință lămuririle date la întrebarea Redacțiunii: cine va griji de încortelarea corurilor, ce se vor invita la festivitățile, ce ne stau naintea ușii? Și, după informațiunile date, suntem siguri, că secțiunea de încortelare, în fruntea căreia stau bărbați probați își va împlini cu succes misiunea. *Red.*

Mulțămită publică

La 1 Iulie a. c. strămutându-mă definitiv din Caransebeș, nu pot întrelăsa de a da expresiune simțimentelor mele de sinceră mulțămită către On. public din Caransebeș, pentru amicabilul sprijin, de care m'am bucurat în întreprinderea mea în decurs aproape de 10 ani.

Tot deodată mă rog de a mă păstra pe mine și familia mea în binevoitoarea aducere aminte, precum și eu totdeauna cu plăcere și cu recunoștință îmi voi aduce aminte de stimatul public, care m'a onorat cu încrederea sa.

În fine le zic din toată inima „Rămas bun”, tuturor stimaiilor amici și cunoscuți, pe cari scurțimea timpului nu mă eartă a-i cerceta în persoană.

Pe lângă aceasta mulțămită mai adaug rugarea către stimatul public, de a da aceeaș încredere următorului meu Dl **G. Imbronoviciu**, carele având un conducătoriu harnic în negoț, va stărui, să mulțamească stimatul public în toată privința.

Caransebeș în 30 Iunie 1895.

Nicolau Reich
conditor.

355 sz. tkvi 1895.

Árverési hirdetmény kivonat

Az orsovai kir. járásbíróság mint tkvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik hogy az oraviczai takarékpénztár részvény-társaság végrehajthatónak Mathey-féle prigori 75 sz. házközösség végrehajtást szenvedő ellen 100 frt. tőke, ennek 1895 Január 1-től járó 6% kamatai 13 frt. 80 kr. per. 7 frt. 80 kr. végrehajtási már megállapított, ugy 9 frt 65 kr. jelenlegi és a még felmerülendő költségek kielégítése végett az ezen kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság területén levő Prigor község 75 ház számú telekkönyvben végrehajtást szenvedett tulajdonául felvett:

1. 252 hrsz. 850 □ öl 1 oszt. kaszálló 40 frt.
2. 137 hrsz. 1 hold 550 □ öl 2 oszt. kaszálló 38 frt.
3. 143 hrsz. 1 hold 500 □ öl 3 oszt. szántó 38 frt.
4. 170 hrsz. 400 □ öl 2 oszt. szántó 40 frt.
5. 78 hrsz. 1360 □ öl gyümölcsös 35 frt.
6. 204 hrsz. 400 □ öl gyümölcsös 15 frt.
7. 213 hrsz. 1400 □ öl gyümölcsös 21 frt.
8. 231 hrsz. 1150 □ öl gyümölcsös 26 frt.
9. 251 hrsz. 1000 □ öl gyümölcsös 10 frt.
10. Fața Ielosiții vid. 800 □ öl 3 oszt. kaszálló 9 frt.
11. 75 sz. ház és 225 □ öl házhely 27 frt, és
12. 148 ház sz. 2/31 malomrész 40 frt becs- mint kikiáltási ár mellett, nyilvános végrehajtási árverés útján és pedig külön-külön el fognak adatni.

Határnapul 1895 évi július hó 17-ik napjának d. e. 8 órája Prigor község házához kitűzetik, mely alkalommal ezen ingatlanságok esetleg a becsáron alól is eladatnak.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár, melynek 10%-ja a venni szándékozók által készpénzben, vagy az 1881. évi 60. tcz. 42. §-ban árfolyammal számított és az 1881. November 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes papirokban a kiküldött kezéhez bánatpénz gyanánt letendő, vagy annak a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervény átszolgáltatandó.

Az árverési egyéb feltételek a kebelbeli telekkönyvi hivatalban és Prigor község előjáróságának a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Miről az érdekeltek értesítettnek.

A kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

Orsován, 1895 évi Márczius hó 21. napján.

Dvoinich
kir. járásbíró.

(Sé anuntă licitațiunea asupra mai multor realități apărținetoare comuniunei Matei din Prigor Nr. c. 75. Licitațiunea se va ținea în 17 Iulie a. c. la 8 oare dimineața la casa comunală din Prigor. Condițiunile de licitațiune se pot vedea la antistia comunală în oarele oficioase).

Nr. 598 A. 1895.

Concurs

Din partea Comunității de avere a fostului regiment confinar romano-banatic Nr. 13 se escrie concurs pentru un stipendiu de 300 fl. la an și 40 fl. ajutoriu pentru excursiunile practice, cari sume se vor distribui celor ce doresc se frecventeze academia silvanală din Șemniț.

Petițiunile timbrate acelor ce doresc se obțină stipendiul acesta au se fie ajustate cu următoarele documente:

1. Atestat de moralitate dela primăria comunală.
2. Testimoniu de maturitate despre absolvarea vreunui gimnasiu sau școală reală și în fine petentul trebuie se observe, că este gata a se deobliga prin revers a sta după absolvarea academiei în serviciul Comunității de avere cel puțin 10 ani.

Petițiunile sunt a se substerne în persoană la Comitetul Comunității de avere în Caransebeș, — până la 31 Iulie a. c. st. n.

Rugările mai târziu intrate nu se vor lua în considerare.

Acest concurs se publică cu observarea, că între competenți cu calificatiune egală se vor preferi fii împăduritorilor acestei Comunități de avere.

Din ședința comitetului Comunității de avere ținută în Caransebeș în 26 Iunie 1895. 1—1 [46]

Ioan Popoviciu m. p. Patriciu Drăgălina m. p.
Ilie Curescu m. p.

Concurs

Conform ordinațiunei consistoriale dtdo 28 Aprilie 1895 Nr. 1028 se escrie concurs pentru ocuparea postului învățătoresc la școala confesională gr. ort. română din Soceni protopresbiteratul Bocșa-montană, cu termen de recurgere până în 30 Iulie (11 August) a. c. alegerea însă se va ținea în 13/25 August a. c., după sevârșirea sântei liturghii.

Emolumentele sunt:

1. Salariu anual în bani gata 400 fl.
2. Paușal pentru scripturistică 6 fl.
3. Pentru participarea la funormentări 10 fl.
4. Cortel liber cu gradina și doauă jugere pământ estravilan.

Dintre recurenți va fi preferit cel cu cunoscința muziceii vocale cu scopul de a înființa și conduce un cor.

Alesul învățătoriu este obligat a purta cantoratul în și afară de biserică, a instrua pre școlari în cântările rituale, a compune socoțile bisericesci, școlare și fundamentale și a purta agendele comitetului și sinodului parohial.

În fine dela recurenți se poftesce, ca înainte de alegere se se presinte în vre-o Duminecă ori sârbătoare în s. biserică.

Recurenții sunt avisați ca recursele lor, ajustate cu cele de lipsă și adresate comitetului parohial din Soceni, se le înainteze oficiului protopresbiterat gr. ort. rom. din Bocșa-montană.

Soceni, din ședința comitetului parohial ținută în 20 Maiu 1895. 1—3 [45]

Pentru comitetul parohial

Ales. Crăciunescu
președ. com. par.

Traian Stoica
not. com. par.

În conțelegere cu mine Maxim Popoviciu ppresbiter.

Publicațiune

Se aduce la cunoscința publică, cumcă pământul fundațiunei școalei confesionale gr. or. rom. „Ecatarina Iancu” din Ghilad, constătătoare din 60 de jugere catastrale parte pământ arătoriu parte fânaț așătoare în călcătura „Gaiul-oacheș” lângă hotarul comunei Offsenița, se va esarenda pe 3 ani pe calea licitațiunei publice.

Licitațiunea se va ținea în 16/28 Iulie a. c. la 10 oare ante-meridian în sala școalei gr. or. de prunci din loc; până la acest termen se pot trimite și oferte.

Înainte de licitațiune se vor publica condițiunile de licitațiune și de arândă.

Prețul de esclamațiune e 600 fl. v. a de după care sumă licitanții vor depune nainte de licitațiune 10% ca vadiu.

Ghilad, din ședința comitetului parohial, ținută la 21 Maiu (2 Iunie) 1895. 1—3 [47]

Aureliu Dragan
președ. com. par.

Romulus Biora
not. șed.

Licitațiune minuendă

Pre baza încuviințării Ven. Consistoriu diecesan dtdo 3 Iunie a. c. Nr. 1561 B. se escrie licitațiune minuendă pentru reedificarea cornului s. bisericii gr. or. din Voivodinț cu prețul esclamării 973 fl. v. a.

Licitațiunea se va ținea Duminecă în 9 Iulie a. c. st. v. la 11 oare a. m.

Reflectanții binevoiască a se presenta la termenul indicat în comună, depunând vadiul de 10% sau în bani gata sau în hârtii de valoare din prețul esclamării.

Planul și specificațiunea de spese, precum și condițiunile de esclamare se pot vedea la presidiul comitetului parohial din loc.

Resultatul licitațiunei numai după aprobarea lui din partea Ven. Consistoru intră în putere de drept.

Voivodinț din ședința comitetului parohial ținută la 11 Iunie 1895.

[38] 2—3

Comitetul parohial.

În conțelegere cu protopresbiterul tractual.

Nr. 362 F. G. 1895.

Concurs

Spre conferirea de stipendii noave din „Fundațiunea lui Gozdsu” pe anul școlastic 1895/6 pentru studiile mai înalte se escrie concurs pe lângă următoarele condițiuni:

1. Concurenții se documenteze cu documente originali sau autenticate de notariul public:

că sunt fii de cetățeni ungari și se țin de biserică ortodoxă orientală română, spre care scop se cere ca pe lângă atestatul de botez se alătore și adeverința dela parohul respectiv, că și în presinte sunt greco-orientali; că studiază cu succes bun la vre-un institut public din patrie, ceea-ce frequentanții dela gimnasiu se documenteze cu atestat despre anul școlastic 1894/5, ear cei dela facultăți cu indice despre toate cursurile ascultate; că nu sunt în stare a se susține la studii din averea proprie sau a părinților lor.

2. Cei-ce vor se studieze la vre-un institut afară din patrie au se-și esopereze concesione ministerială.

3. Petițiunile instruate cu documentele necesare sunt a se adresa la reprezentanța fundațiunei lui Gozdsu (Budapest, király u. 13 sz.) până la 1 August, a. c. cal. n.

4. Totodată să provoacă stipendiștii actuali ca până la termenul susindicat să arete rezultatul studiilor din anul școlastic 1894/5, căci altcum li-se va sista stipendiul.

5. Petițiunile, cari nu sunt instruate cu documentele amintite în concursul prezent sau sosite după termenul scris, nu se vor lua în considerare.

Din ședința reprezentanței fundațiunii lui Gozsdu ținută în 24 Martie, 1895. n.

Estradat prin

George Bogoeviciu,
notariu.

[42] 2-3

Concurs

Să scrie concurs pentru postul învățătoresc dela școala confesională gr. or. rom. din Rusova-noaue, protopresbiteratul Bisericii-albe, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecesană.”

Emolumentele sunt:

1. Salariu în bani gata 73 fl. 50 cr.
2. pentru 20 metri de lemne, din care are a se încălzi și sala de învățământ 48 fl. 20 cr.
3. pânșă scripturistă 4 fl.
4. Pentru conferințe și adunările generale 10 fl.
5. Pentru 56 Kile lard 25 fl. 50 cr.
6. Pentru 56 Kile sare 6 fl.
7. Pentru lumini 5 fl.
8. Pentru facerea socoților bisericesci și ale cultului 5 fl.
9. 2 jugere 600 stângeni pământ arătoriu clasa I. și intravilanul de 300 stângeni .
10. 17 Hectolitre cucuruz.
11. 9 Hectolitre grâu.
12. Cortel liber.

Recurenții calificați sunt avertați, ca recursurile lor ajustate cu documentele prescise, și adresate comitetului parohial, să le subștearnă oficiului protopresbiteral în Iam în termenul de sus.

Recurenții au a se înfățișa în sânta biserică locală în vr'o Duminecă sau sârbătoare.

Rusova-noaue în 10 Iunie 1895.

[43] 2-3

Comitetul parohial.

În conțelegere cu mine Filip Adam protopresbiter.

Licitațiune minuendă

Pe baza încuviințării Ven. Consistoriu diecesan dtdo 24 Maiu 1895 Nr. 1362 B. se scrie licitațiune minuendă pentru facerea zidului împrejurul s. biserici din Fizeș, cu prețul esclamării de 525 fl. 79 cr. v. a.

Licitațiunea se va ținea în 29 Iunie 1895 s. v. la 11 oare antemeridiane.

Reflectanții sunt poștiți a se presenta în ziua și oara defiptă în comună, având a depune la începutul licitațiunii vadiul de 10% din prețul esclamării în bani gata sau în hârtii de valoare.

Planul și specificațiunea de spese precum și condițiunile de licitațiune se pot vedea la oficiul parohial din loc.

Resultatul licitațiunii intră în putere de drept numai după aprobarea lui din partea Ven. Consistoriu diecesan.

[37] 3-3

Pavel Botoș,
paroh și președinte.

Dimitrie Novac,
inv. și not. al comit. par.

Concurs

Pre baza ordinațiunei cons. dtdo 28 November 1894 Nr. 3071 B. să scrie concurs pentru parohia vacantă de clasa a III din Rusova-noaue, protopresbiteratul Bisericii-albe, cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecesană.”

Emolumentele sunt:

1. Sesiunea parohială, cu plațul parohial și grădina estravilană.
2. stola usuată.

Recurenții calificați sunt avertați, ca recursurile lor ajustate cu documentele prescise și adresate comitetului parohial, să le subștearnă oficiului protopresbiteral din Iam în termenul de sus.

Recurenții au a se înfățișa în s. biserică în vr'o Duminecă sau sârbătoare.

Rusova-noaue în 10 Iunie 1895.

[44] 2-3

Comitetul parohial.

În conțelegere cu mine Filip Adam protopresbiter.

Concurs

Pentru postul învățătoresc de la școala poporabă comunală din Borlova, se deschide concurs cu limba de pre-punere română și maghiară.

Emolumentele:

1. 400 fl. salariu.
2. 24 metrii lemne de foc.
3. Locuință și grădină.
4. Dela fiecare înmormântare 20 cr.

Recursurile timbrate, scrise în limba ungurească, adresate la Înaltul Ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiunea publică sunt a se substerne până în 30 Iulie 1895 comitetului administrativ al comitatului Căraș-Severin.

Învățătorul denumit are a implini și funcțiunile bisericesci gr. or. rom.

Recurenții au a se înfățișa în persoană la inspectorul reg. ung.

[39] 2-3

Licitațiune minuendă

Pe baza încuviințării Venerabilului Consistoriu diecesan dtdo 30 Maiu a. c. Nr. 1514 să scrie licitațiune minuendă pentru acoperirea de nou cu tinichea a turnului bisericii din comuna Biniș, protopresbiteratul Bocșei-mont. cu prețul de esclamare 389 fl. 40 cr. v. a.

Licitațiunea se va ținea în școala din Biniș în 2 Iulie a. c. la 2 oare p. m.

Reflectanții vor avea a depune la începutul licitațiunii 10% vadiu în bani gata sau în hârtii de valoare.

Planul și specificațiunea de spese și măsuri se pot vedea ori în ce zi la oficiul parohial din Biniș.

Se vor admite ca licitanți numai oameni de omenie și esperti.

Biniș, în 13 Iunie 1895.

[41] 2-3

George Avram,
preș. com. par.

Vasile Bojnea,
not. com. par.